

Událost(i)

Jedna z definic „události“, kterou najdete na internetu, je: „events are things that happen“, a pak jsou uvedeny příklady, čímž je sice poněkud upřesněno to slovo „things“, tj. „věci“, ale jen pomocně, náhodným, jen neúplným výčtem, nikoli pojmově. Obvykle totiž „věc“ nechápeme jako něco, co se děje, ale spíš jako to, co právě máme před sebou, co je aktuálně přítomno, co je prostě (tj. „jako takové“) tady, zde a teď, hic et nunc – a neuvažujeme o možných změnách. My naproti tomu chceme o „události“ uvažovat právě jako o určitém typu změny resp. proměňování jistého typu, při kterém lze odůvodněně počítat s tím, že to proměňování má nějaký počátek a konec, a že mezi tímto počátkem a koncem se děje něco, co dohromady má a udržuje jistou integritu, nezbytnou k tomu, abychom mohli právě mluvit o konkrétně této události. – Zajisté musíme pak principiálně rozlišovat mezi takovými „pravými“ událostmi, které jsou ve své integritě svébytné, tj. které si ve svém (ergo vnitřním) sjednocování zásadně vystačí samy, a na druhé straně mezi událostmi, které jsou jako takové uchopovány a nejčastěji zprvu i ustavovány a pak už je udržovány ve své kvazi-integritě zvenčí, odjinud, tedy nějakými jinými událostmi, ale v tomto případě už nutně „pravými“.

(Písek-Praha, 070220-1.)